

**NTFR 2012/2291 Rechtbank kent ten onrechte
proceskostenvergoeding toe****Hoge Raad 21 september 2012, nr.11/02928**

Belastingjaar/tijdvak	2011	☐ Brondocument
Wetsartikelen	Awb-art. 8:75	
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers	
BNB	2012/281	
LJN	BX7940	
ECLI	ECLI:NL:HR:2012:BX7940	

Samenvatting

Hangende de beroepsprocedure is de inspecteur aan de bezwaren van belanghebbende tegemoetgekomen. Belanghebbende heeft zijn beroep gehandhaafd en verzocht om een integrale proceskostenvergoeding. De rechtbank kent een vergoeding toe voor beroepsmatig verleende rechtsbijstand. Naar het oordeel van de Hoge Raad ten onrechte. Tussen partijen was immers niet in geschil dat belanghebbende zich niet heeft laten bijstaan door een derde en alle proceshandelingen zelf heeft verricht. Andere kosten zijn niet gebleken. Daarbij overweegt de Hoge Raad nog dat geen vergoeding van verletkosten kan worden toegekend voor het tijdverzuim door het opstellen van processtukken of het lezen van stukken.

Feiten

3.1. In cassatie kan van het volgende worden uitgegaan.

3.1.1. Hangende het beroep van belanghebbende tegen een uitspraak van de Inspecteur betreffende een dwangsom, is de Inspecteur aan belanghebbendes bezwaren tegemoetgekomen. Belanghebbende heeft zijn beroep gehandhaafd en verzocht om een integrale proceskostenvergoeding.

3.1.2. De Rechtbank heeft het beroep bij uitspraak van 25 januari 2011 met toepassing van artikel 8:54 van de Awb gegrond verklaard en geoordeeld dat er geen grond is de Inspecteur met toepassing van artikel 8:75, lid 1 en lid 3, van de Awb te veroordelen in de kosten die belanghebbende heeft gemaakt.

3.1.3. In verzet heeft belanghebbende aangevoerd dat de Rechtbank ten onrechte voorbij is gegaan aan zijn verzoek om een integrale vergoeding van proceskosten ingevolge artikel 2, lid 3, van het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: het Besluit).

Geschil

3.2.1. De Rechtbank heeft het verzet met toepassing van artikel 8:55 van de Awb gegrond verklaard.

3.2.2. Vervolgens heeft de Rechtbank de Inspecteur veroordeeld in de door belanghebbende gemaakte kosten van het verzet op de voet van artikel 8:75 van de Awb. Die kosten heeft de Rechtbank met inachtneming van het Besluit gesteld op 0,5 (verzetsschrift) maal 1 (wegingsfactor) maal € 437 = € 218. Het middel richt zich tegen de toekenning van deze vergoeding.

Rechtsoverwegingen

3.3. De door de Rechtbank toegekende vergoeding ziet kennelijk, gelet op de wijze van berekening daarvan, op kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand in de zin van artikel 1, letter a, van het Besluit en de daarbij behorende Bijlage. Tussen partijen was echter niet in geschil dat belanghebbende zich niet heeft laten bijstaan door een derde en alle proceshandelingen zelf heeft verricht. In het middel wordt daarom terecht erover geklaagd dat deze vergoeding ten onrechte is toegekend. Het middel slaagt derhalve. De Hoge Raad kan de zaak afdoen aangezien de stukken van het geding geen aanwijzing bevatten dat belanghebbende in de verzetprocedure kosten heeft gemaakt die kunnen worden gerangschikt onder één van de in artikel 1 van het Besluit genoemde categorieën. Daarbij verdient opmerking dat geen vergoeding voor verletkosten op de voet van letter d van voormeld artikel 1 kan worden toegekend voor het tijdverzuim door het opstellen van processtukken of het lezen van stukken (vgl. HR 21 maart 2001, nr. 35.988, LJN: AB0636, BNB 2001/235 (red.: NTFR 2001/488)).

(Volgt vernietiging van de rechtbankuitspraak voor wat betreft de beslissing omtrent de proceskosten.)

Commentaar

De rechtbank heeft met toepassing van art. 8:54 Awb het beroep kennelijk ongegrond verklaard. Het verzoek van belastingplichtige om een proceskostenvergoeding is daarbij afgewezen. Tegen deze art. 8:54-uitspraak van de rechtbank heeft de belastingplichtige verzet aangetekend (art. 8:55 Awb). In die procedure heeft de rechtbank geoordeeld dat de belastingplichtige recht had op vergoeding van de gemaakte proceskosten. Hierbij is de rechtbank ervan uitgegaan dat de belastingplichtige kosten had gemaakt voor door een derde verleende rechtsbijstand. De rechtbank heeft een vergoeding toegekend van € 218.

De staatssecretaris kon zich niet vinden in de uitspraak op verzet en wendde daartegen een rechtsmiddel aan. Op grond van art. 27h, lid 2, AWR kan tegen een uitspraak op verzet geen hoger beroep worden ingesteld, maar is het rechtsmiddel van beroep in cassatie aangewezen. In het beroepsschrift in cassatie merkte de staatssecretaris op dat tussen partijen vaststond dat de belastingplichtige zich niet had laten voorzien van rechtskundige bijstand. Als gevolg daarvan is de Hoge Raad van oordeel dat in de verzetuitspraak ten onrechte een proceskostenvergoeding is toegekend. Omdat van andere kosten niet is gebleken, kan de Hoge Raad de zaak zelf afdoen. De Hoge Raad draait de beslissing van de rechtbank dan ook terug en oordeelt dat geen aanleiding bestaat voor een vergoeding van proceskosten.

Hoewel te begrijpen is dat de staatssecretaris tegen de onjuiste beslissing van de rechtbank beroep in cassatie heeft ingesteld om

aanspraken in de toekomst te voorkomen, kan afgevraagd worden of de Hoge Raad met dit soort zaken 'lastiggevallen' moet worden. De kosten van de procedure in cassatie wegen immers niet op tegen de vergoeding van proceskosten die betaald moest worden.

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Hertoghs advocaten – belastingkundigen.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2012-2291>

Datum: 25-4-2016 13:05:07

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.